

## ψωριάρης

**ψωριάρης, ο**, θηλ. **ψωριάρα, η**, ουσ. [<μσν. ψωριάρης <ψώρα + κατάλ. -ιάρης], ο ψωριάρης. **1.** (υποτιμητικά) άνθρωπος άθλιος, τιποτένιος, αχρείος, δυστυχισμένος, πάμφτωχος, ο ψωραλέος: «δεν είσαι καλά που θα κάνω παρέα μ' αυτόν τον ψωριάρη!». **2.** άνθρωπος ψευτοπερήφανος: «δε βλέπει τα χάλια του ο ψωριάρης, κάνει και πως δε μας γνωρίζει!»·

- όλοι οι καλοί μαζί κι ο ψωριάρης χώρια, λέγεται ειρωνικά για άτομο που κάθεσαι χωριστά από τους άλλους, ιδίως όταν αυτοί τον έχουν απομονώσει, επειδή τους είναι ανεπιθύμητος ή επειδή τους δημιουργεί συνέχεια προβλήματα: «τον είδα να κάθεσαι μόνος του στο μπαράκι κι όπως πάντα όλοι οι καλοί μαζί κι ο ψωριάρης χώρια»·

- τι του λείπει του ψωριάρη, σκούφια με μαργαριτάρι, λέγεται ειρωνικά για κείνους που, ενώ στερούνται τα απαραίτητα, επιζητούν τα περιττά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας